

Бързо умѣрено постѣпвахъ
 Весели с' сийнѣ вси надѣждѣ,
 Бодри задружно тѣ прохождахъ
 С' старѣ народнѣ личнѣ одѣждѣ.

А войводѣ отличяваше
 Златотъкана свѣтла одѣжда,
 Блѣстно на него тѣя свѣткаше
 Нуждна красота храбраго вожда.

В' шумнѣ ми горѣ без' пѣть идѣхъ
 В' гѣста планинска стара вървица
 Звѣзды небесны в' бѣлѣгъ имахъ
 Знатна юнашка сѣ' водилища.

Свѣтлое слѣнце вѣк' усіяло,
 Зрѣникъ поднебна разблажаваше,
 Дивн' естество бѣше просвѣтляло
 Радость блаженѣ живимъ даваше!

На планинѣ высокѣ прохладнѣ
 Цвѣтна моравка ся зеленѣше,
 Горекѣ добринѣ милѣ чаробенѣ
 Тамъ природа посѣѣла бѣше.

Цвѣты разновидны благовонны
 Тайна рѣка бѣ разсадила,
 С' былки же вѣѣкому непознаны
 Дивно ѣ бѣше та нарядила!